

tuttet i Fredericia har været over 700 Kr. pr. Elev Jeg har i ethvert Tilfælde studset over de store Udgifter og antager, at det er gaaet ærede Medlemmer ligesaa. Denne Udgift er baade til Undervisning, Bospising, Vadsk osv. Det er dog ikke saa meget den Side af Sagen, jeg har Lyst til at nævne, men jeg gør opmærksom derpaa, fordi jeg synes, det er en meget høj Betaling, og fordi det forholder sig saaledes, at Staten maa betale den langt overvejende Del af dette Beløb. Der ydes kun fra vedkommende Elevs Forsørger et Beløb af 280 Kr., vel at mærke, hvis det skønnes, at han har Raad dertil. Har han ikke det, skal Beløbet, saa vidt jeg ved, udredes af Amtsfattiggkassen eller af vedkommende Købstadkasse. Dette Forhold vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa. Jeg har nemlig bragt i Erfaring, at de Regler, hvorefter man skønner over vedkommende Forsørgeres; — i Reglen Forældrenes — økonomiske Stilling, ere forskellige ikke blot i de forskellige Amter, men maaske endog inden for et enkelt Amt. Hvis det nu altsaa skønnes, at vedkommende har Raad til at betale Fjerdedelen, Halvdelen eller maaske det hele, og han saa opdager, at en anden Forsørger fra et andet Amt eller maaske blot fra en anden Kommune i samme Amt, hvis økonomiske Tilstand er langt gunstigere end hans, helt faar Lov til at slippe at betale eller dog maaske slipper meget billigere, bliver den førstnævnte Forsørger misfor nøjet dermed. Saa vidt jeg ved, foregaar det paa den Maade — i ethvert Tilfælde er det saaledes i det Amt, hvor jeg er bedst kendt —, at der fra Amtsraadet spørges den Kommune, hvor vedkommende er forsørgelsesberettiget, om man anser denne Forsørger for i Stand til at betale det hele eller i ethvert Tilfælde hvor meget. Saa er det klart, at det vil være aldeles afhængigt af vedkommende Kommunalbestyrelses Skøn over hans økonomiske Stilling, hvad han kommer til at betale. Det være nu langt fra mig at ville sige noget nedsættende om Kommunalbestyrelserne, men man vil let forstaa, at det er fristende at sige: Naar vi nu lade vedkommende være fri for at betale, gaar det hele paa Amtets Regning, og hvorfor skal han saa betale? Han har jo allerede den Sorg med det døvstumme Barn. Der bliver altsaa skrevet fra vedkommende Sted, at Forsørgeren ikke har Raad til at betale noget, og saa gaar det paa Amtets og Statskassens Regning. Andre Steder kan Kommunalbestyrelsen maaske være mere

samvittighedsfuld og sige: Selv om nu Barnet *ikke* var døvstumt, skulde det dog have Kost, Klæder og Ophold hjemme, og vedkommende Forsørger bør derfor i ethvert Tilfælde betale lidt til det. Der bliver derfor svaret, at han kan betale Halvdelen, Fjerdedelen eller saa, hvis han da er nogenlunde situeret. Saa opdager vedkommende en skønne Dag, naar han spørger sig for, at en anden Forsørger, som maaske sidder langt bedre i det, ikke betaler det mindste. Jeg nævner dette, fordi jeg kunde tænke mig den Udvej, at man sagde, at de paagældende Sognekommuner ligesom Bykommunerne ogsaa skulde betale en Part — vel at mærke, hvis vedkommende Forsørger ikke selv kan det — af, hvad det koster at have en Elev paa Døvstummeinstituttet. Der kunde maaske fremkomme en Beparelse for Staten derved, at det samlede Beløb, som skal betales af andre end Staten, blev sat op, og at vi paa den Maade fik noget mere ind af de 700 Kr., som skal betales for hver Elev.

Der er endnu kun et lille Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at nævne. Det hænger sammen med den ny Lov af 23. Maj 1902 om Understøttelse til Højskoleelever. Efter at vi havde faaet denne Lov, fik vi ogsaa ny Skemaer til Ansøgning om Understøttelse. Paa Foden af disse staa der følgende: „Ansøgninger om Understøttelse til Vinterkursus maa være indgivne inden den 1. Maj, for Sommerkursus inden den 1. November. Den indleveres til Sogneraadet i den Kommune, hvori Ansøgerens Forældre ere bosiddende“. Det er at forstaa saaledes, at det er til det paagældende Amts Skoleraad, at Ansøgningerne skulle være indgivne inden disse to Datoer, saadan har det i alt Fald været tidligere. Jeg ved ikke, om der i noget ministerielt Cirkulære desangaaende er givet nogen anden Regel, men i hvert Fald er man gaaet ud fra, at disse Tidsfrister angaa Fristen for Indgivelsen til Amtsskoleraadet. Men noget af det ny, der fulgte med den ny Lov om Understøttelse til Højskoleelever, var ogsaa et Skema til Brug for Sogneraad og Byraad ved Afgivelsen af Erklæringer om, hvordan vedkommende Ansøgers og hans Forældres økonomiske Stilling er. Det er et meget udførligt Skema, og de Oplysninger, der gives derpaa, og som dog forudsættes at skulle være nogenlunde vejledende, ere slet ikke saa lette at faa fat i. Jeg nævner eksempelvis, at det skal oplyses af vedkommende Sogneraad eller Byraad,